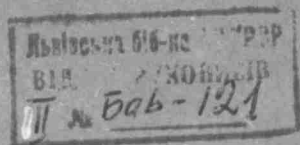

Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy. Oddział Rękopisów.
Zespół (fond) 4.
Zbiór autografów Biblioteki Baworowskich
Dział (opys) 2

121. Ż. Krasieński, „Ułamek” b.d., K. 3.

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

121

Красинський Ж.
(Krasinski J.)

Улашек (ползія)

б.р.

б.м.

1.л., 3арк.

м. под.

1
Wametek.

Nastładowany z Głowy Św. Teresy.

przez F. Krasinickiego

Vida sen vivis en mi
Y tan alta vida espero
Que muero porque no muero

Głowa Św. Teresy. —

Przed życiem cuję — nie przed śmiercią — trwozę —
Bo takie światy widzę tam przed sobą
Ze mi ten świat, grobowa kutoba.
I tem umieram — że umrzeć nie mogę!

Umrzeć lub cierpieć! a cierpieć bez miary!
Bo mnie się z Tobą teraz stać w Twojem Niebie,
Lub gdy niemożna, żyć w piekle dla Ciebie!
Salij mi więc męki jak niebieskie dary!
Im drosze będą, tem mi więcej błogie —
Ja przed spokojem tylko cuję trwozę
I tem umieram że umrzeć nie mogę
Jednej ulgi na moje męzaranie
— Ojędna tylko i śmierć się narzywa —
Śmierci dać sobie nie zdolam borkarnie!
Obardrom Janie, bardrom nieszczęśliwa!
Ty jedną szczęścia Tyś zamknął mi drogę
I tem umieram że umrzeć nie mogę!

Prasom Cię tylko widuję w widzeniu
Lecz ty nie racysz długo zemną zostać

Wnet mknie Bóg - Piotrowca Twa postać
I w gorsecm jescze konam z niestowieniem!
- Przed chwila bylam w Wierchosii sorlana -
- Nikt nierozumat by stogi od Jana -
Ty, Bóg, Ty dla mnie stawsales' sie, maty,
Aze mnie matej, wyrostal Bóg, cety!
Tyj sie zamylkat w mem sercu jak w grobie -
- Sam sie jak Permiar wreczyta ku Tobie!
Przez niokonwonej Laski rozwolanie
Stworca przechodit na chwile w stworzenie -
Stworzenie w Stworca, przez jedno wosobnienie.

Mnie juz tak byto jak by po pogrzebie -
Bez ciata bylam, na Ziemi i Niebie,
Na wieki z toba przez Tobie - u Ciebie!
Wtwara Ci patrzalam - ale nie szyma -
No nato w roku Ocz smiertelnych niema -
Glos Twój styszalam - lecz nie ziemskim stuchem
Wszystkom widziata i styszata - Duchem!
Opudnak Janie Tyj' jasniat przedemna,
Jakby stonie stonice w ktoram kortatt Piotrowca!
Och! Swiatlo dzienne, noc, miennie ciemna -
Tury tam promieniu co z Twych skroni Sieka.
- Choc' nie cielesny - widomszy, nie ciato -
Istowo kade co z ust Twych sptyysato
Dziwieniem Dziwiczniejsem, nie drwiok osen przez uszy,
Niebroniace, bremiata jak pieśni w mojej duszy!
I bylam z toba, - ogladatam Ciebie -
Nie ukrytego w przrenajswiętozem Chlebie,

2

Nie tajnego przestomami ludu -
Lecz jakim bywase wśród Amiotów ludu
Tam gdzie nad światem królujesz z Świętymi!
Jakim Cię - takim - tu miałam na Ziemi!
Lepiej od Świętych widziałam Cię Janie!
Bo silniej Kocham, gorzej niż Oni!
Twi w domu Wierzyłem Tyś dał im mieszkanie -
Ojciec gdzie mieszkał? co mnie strzeże, broni?
Gdy mnie porzucasz, rozstają w rozpaczy -
Lecz ból i rozpacz, cóż to dla mnie Knaczy?
Im bardziej tęsknię, tem Kocham gorzej
Im więcej tęskni, tem miłości więcej,
Wtem pięknie Nozem Nożego Kochania,
Gdzie stwa obecności mnie nawszt rozrania -
We chwilej piórniej Tyś znowu daleki,
Inni powracasz, upływają, Wielki!
Bez Boga mego - a z Boga wspomnieniem
Lecz na Ziemi grobowem kamieniem
A pod tem głosem mej niewruszonosci
Smutek przejada do Sepitku me kosci!
Kładam bez miary - miłuję bez granic -
Miłosci i kładra nie zdąży się, na mi -
Amuniamam cęta w jedno upragnienie,
Lecz Twojej woli w tych chwilach nie zmienię!
Jan nieśmiertelny nie rotapi do stęgi,
Aż kiedyś - kiedyś - znowu po raz drugi!
Imiemo Twoja, o Ty mój - przestrożę
Ja tem umieram, że umrzeć nie mogę!

Albo Ty myślisz, o Ty wiecznie żywy
że Ciebie Kocham za przysięte nadgrody,
że obiecane w Królestwie Twem gody,
że palmy - banany - i Luda - i Driny -
że jaka, kolwiek bąda w Niebie zapłata,
Kłosa, byś opłacił mi dni mych utratę?
Ja Kocham Ciebie - żeś był miśroczelny!
że przeboleś tu wszystko co boli,
że zamiast wszystko co tytko porzicia
Ty Bóg w kajdanach Cieleśnej niewoli,
Ty Bóg przez katów prowadzon do Kryza!
Ja Ciebie Kocham, że li o tej chwili
Niebo odbiegło - i ludzie zdradzi!
Ja Ciebie Kocham, żeś był przemieszony
Wolać do Ojca... „Ojciec spuszczoney” -
Ja Ciebie Kocham, żeś był ~~przemierzony~~ ^{przemierzony} twoim konanie
Dra Smierci więcej mi za Zmartwychwrotanie!
No mi się zdaje że Ty Zmartwychwotały
Nie tyle biednej potrzebujesz stogi, -
Jwi w tedy stóry Ci Twój wszech świat cały -
Stopą powietrzną przewlatujesz Smogi
Lecz Kudy konasz, mnie się wicanie zdaje
że wracam Duchem w widriane jure Kraje,
że oglądam gdiś wporódy to węgore
I Kryz ten obrocon w Kwici twojij purpurci!
że ^{Magdalena} Magdalena, ta Święta, Twa miła,
to tam tak jerej - to ja chyba byta!

/

Bo w sercu mojem, Tyj serce mi ptacze
 Bo drze, mi w oczach worystkie try, jej oka,
 Rozpacz moja, tak strasena - głęboka -
 że być nie mogą dwie takie rozpacze!

Nie - Ona Ciebie więcej mi kochata -
 Ja wiem że ona wielka, a ja mała,
 Będę mniej rymami Tobie zastępowana -
 Lecz więcej Ciebie mi kochata Ona!

Jakże to będzie, mój Janie, mój Boże?

Jakże rozdzielić Sędem Salomona

Jz jedną miłość, między te dwa łona?

- Bo dwóch miłości być takich niemoż!

- Nie - Ciebie więcej mi kochata Ona!

Raz tyłko w życiu na Golgockim pyłe

leziata w ptaczu, krewi, Twoja, rozroznona

Raz jeden tyłko - a ja raz tyłko!

Bo w noc prawie dla mnie się odtworza

Kalwaryjskiego przytomności Cmentarza

Iz pora Wieków upłynionych tyła

Wraca ta do mnie Kobecniona chwila

Wskazyj wśród niebios i ziemi zaiminia

Imart Wacch Stworzyciel w obce Wrech stworzenia!

Aż padnie z Zorza pierwszy promień Świecny

Widuje, w celi tej krzyż Twój męczyzny

I na tem drzewie Oglądam Twoe światło

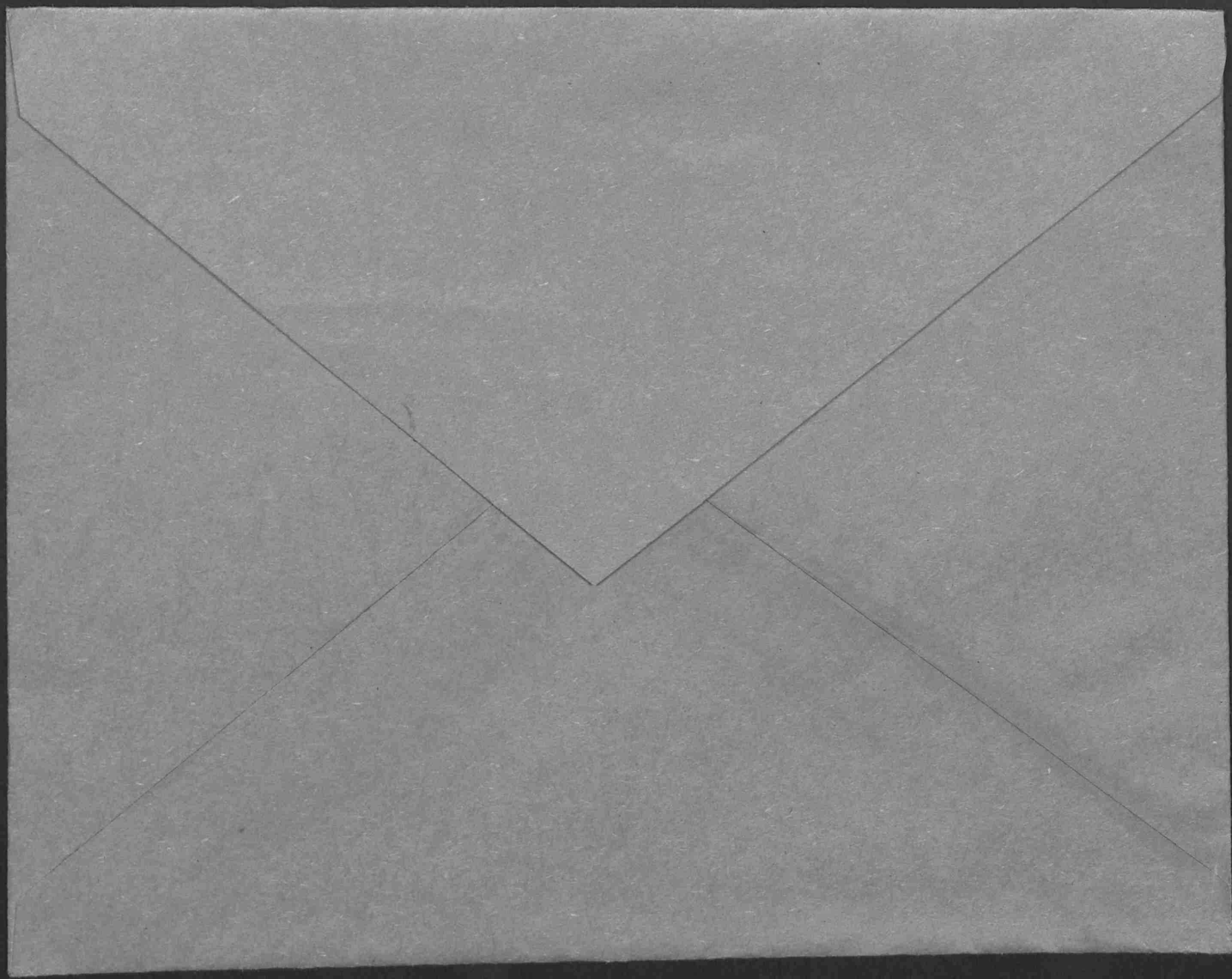
Ostatkiem światła jeszcze tłuże biało

Gdy w szeptko w okół, jak w grobie zwróciło!
Ty i ja Janie - nikt więcej my Janie -
Taki bliscy siebie - a tak rozdzieleni
Bo ja tu w dole pod Twoimi stopami
A ty nademna, w tej straszonej przestroni,
Do kłód tych z Cedru porybity gwardziami!
Krawca ja Kłosa, w milereniu a cęta
Drogajca cętem od matki Twojego Cięta -
Kalcujca, w Skroniach mi kółce Twoich Skroni,
Piwa, mnie w rnych Skroniach zelarca Twoich Stoni -
Wboku mnie szarpie, boku Twojego rana -
Jehoi tam w dole, takim z Tobą rana
Tam z Tobą w górze tam ukryzowana! -

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1

62-002 Suchy Las

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.

Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.